

[Udenrigsministeren]

anden skal ud, skaber spændinger, som kan være vanskelige at måle, spændinger, som kan føre til, at man enten bliver boende hver sit sted, hvad der kan føre til opløsning af en familie, eller at den ene resignerer og opgiver sin karriere, rejser med ud, og at der derved også tilføres et ægteskab nogle spændinger og dermed også skabes begrænsninger i mulighederne for at fungere effektivt de pågældende steder. Så der er problemer.

Der eksisterer en henstilling for øjeblikket til stat, amter og kommuner om at give orlov i den slags tilfælde. Og i ret mange tilfælde bliver der også givet sådan orlov, men det kræver tit en ganske betydelig arbejdsindsats fra udenrigsministeriets side, hvor det er nødvendigt for os at gå ud til offentlige arbejdsgivere og søge at påvirke dem til at give orlov i konkrete tilfælde, altså noget, der ofte indebærer en ret stor ressourceanvendelse fra ministeriets side.

Så under alle omstændigheder finder jeg, det er meget vigtigt, at man får taget hul på denne debat, og skal selvfølgelig stå til rådighed med alle ønskelige oplysninger under udvalgsarbejdet herom.

Hermed sluttede forhandlingen.

Afstemning

Forslagets overgang til anden (sidste) behandling vedtoges uden afstemning.

Anden næstformand (Povl Brøndsted):

Jeg foreslår, at forslaget til folketingsbeslutning henvises til udenrigsudvalget. Hvis ingen gør indsigelse mod dette forslag, be-
trager jeg det som vedtaget. (Ophold). Det er vedtaget.

Den næste sag på dagsordenen var:

6) Første behandling af lovforslag nr. L 176:

Forslag til lov om ændring af lov om miljøbeskyttelse.

(Fremsat 11/2 86).

Sammen med denne sag foretoges den under punkt 7 på dagsordenen opførte sag, nemlig:

7) Første behandling af lovforslag nr. L 177:

Forslag til lov om ændring af lov om miljøbeskyttelse.

Af Hjortnæs (S) m.fl.

(Fremsat 11/2 86).

Lovforslagene sattes til forhandling.

Forhandling

Miljøministeren (Chr. Christensen):

Mine bemærkninger skal i første omgang vedrøre det socialdemokratiske forslag.

For det første skal henvisningen i afvejningsbestemmelsen, § 1, stk. 3, ændres til en bestemmelse, der primært lægger vægt på miljøhensynet. Men man erkender fra forslagsstillernes side, at også hensynet til virksomhedens produktion og omkostninger m.v. indgår i vurderingen af, hvorledes en virksomheds forurening imødegås.

Jeg er helt enig i dette synspunkt, hvilket jeg også klart har givet udtryk for i bemærkningerne til mit eget forslag, nr. L 176. Jeg mener blot ikke, at det er nødvendigt eller hensigtsmæssigt med en lovændring. Derfor foreslår jeg i et cirkulære at præcisere de synspunkter, som også socialdemokratiet nu har givet udtryk for i sit forslag. En udtrykkelig regel som den, socialdemokratiet har foreslået, og som kun lægger vægt på miljøhensynet, kan bringe administrationen over i den anden grøft, hvilket ikke tillader den afvejning, som forslagsstillerne og jeg er enige om.

For det andet ophæves bestemmelserne om, at konkrete afgørelser efter loven kan påklages til miljøankenævnet. Miljøankenævnet foreslås dog ikke ophævet, men man har ikke med forslaget taget stilling til nævnets eventuelle fortsatte eksistens eller virkeområde.

Der er heller ikke taget stilling til, om miljøstyrelsens afgørelser herefter skal være endelige eller der skal være, eventuelt delvis, ankeadgang til ministeren. Jeg går da ud fra, at hensigten er at gøre miljøstyrelsens afgørelser endelige, og jeg kan ikke anbefale denne løsning. Jeg må konstatere, at nævnet gennemgående har fungeret godt, og at dets afgørelser er blevet respekteret.

Jeg må også henvise til, at folketinget på mange andre områder har indsat uafhængige